

JINDŘICH KULHAVÝ: VRÁTIL SE LEDEN 1989?

- CZ24 News | 9. března 2021

ČESKO: Demonstrace je jedním z demokratických nástrojů stvořených k projevu názoru a je spojena s právem na svobodu slova. Politik, který se bojí svého národa, přesto zůstává u moci, je prostý diktátor. Takový člověk by neměl stát v jeho čele. Má to své ale.

O víkendu bylo i přes vyhlášený nouzový stav naplánováno několik akcí namířených proti většině opatření spojených s momentálním stavem covidohysterie. Vláda jejich organizátory předběhla mnoha vyhlášenými omezeními, mezi které patří víceméně zrušení mobility, zákaz shromažďování a když pohyb, tak jen s nasazenými náhubky. Jde o geniální tah, jak již tak roztříštěnou společnost, která by za jiných okolností podobným nařízením nepodlehla a možná se i sjednotila, ještě více poštvat proti sobě. Přidejme ještě mediální tvorbu strachu jdoucí souběžně s lhaním politiků. V důsledku se nejedná pouze o navyšování všech údajů kolem nemoci s výjimkou udávání počtu vyléčených a bezpříznakových nemocných. Další dopad lze zaznamenat u zdravotnického personálu. Někdo pracuje skutečně na pokraji vlastních sil, což je způsobeno mimo jiné i podstavem lidí ve zdravotnictví, jiní jsou využíváni k propagandě. To i přesto, že řada lékařů a sester odmítla očkování, případně přistoupili na „vakcinaci“ vitamíny. O tom se však mluvit nesmí.

Z demonstrací tak nic moc nebylo. Václavské náměstí bylo rychle vyklizeno, Staroměstské taktéž, většina lidí zůstala před ním. Mezi lidmi s vlajkami a transparenty byli opět Hamáčkoví provokatéři. Policie nastoupila vybavená jako do války. Přilby a obučky byly doplněny střelnými zbraněmi na gumové projektily. Samotní policisté své chování od roku 1989 moc nezměnili. Samozřejmě jsou mezi nimi normální kluci, ale také ti, kteří se nemohou dočkat toho, až si bouchnou. Od lednových demonstrací z roku 1989 uplynulo 32 let. Kdo se účastnil Palachova týdne, může

vzpomínat. Kdo viděl zásah policistů na Staroměstském náměstí, vzpomínat nemusí, viděl podobné výjevy. A ten, kdo byl tehdy i nyní, vidí návrat praktik, o kterých si myslel, že se ho už nikdy týkat nebudou. Hamáček má dost blízko k Štěpánovi.

Nyní k tomu ale. Problémem je, že dosavadní protesty vůči vládě a její strategii jsou velmi malé. Polovina národa sleduje televizní zpravodajství a žije v obavách. No, moc nežije, spíše přežívá s nefunkčními náhubky na obličejích a ve stresu, kdy se na ně dostane s očkováním. Je jim vcelku jedno, že produkty od Pfizeru a Moderny mají vyloženě špatnou pověst, Astra-Zeneca je v některých zemích prozatímne stažena. Tito lidé nevěří ani v existenci funkčních léků a jejich psychika je často na pokraji zhroucení. O to větší nenávist chovají k těm, kteří se snaží žít normálně, tedy bez roušek a v souladu s tím, co si jejich tělo žádá. Tedy sportují, dýchají volně vzduch a snaží se pracovat. Jak jsme uvedli, je to polovina společnosti, často i dost agresivní. U jedněch je to strach, u jiných prostě nepochopení vzniku celé „pandemie“.

V té 2.polovině, která uvažuje více logicky a pragmaticky, nejsou všichni ochotní riskovat či něco dělat pro ukázání vzdoru, který je oprávněný. Strach je totiž šířen i jinak než počty zesnulých a nakažených. Došli jsme tak daleko, že neochota podstoupit testování může znamenat vysoké pokuty a vyhazov ze zaměstnání. Přestože jde o protiprávní jednání, v této době právo neexistuje. Vláda s podporou prezidenta a naprosté většiny opozice udělala z Ústavy trhací kalendář a z Listiny základních práv čtení na toaletu. Na případné demonstrace tak přijde podstatně méně lidí, než jich na sociálních sítích vykřikuje cosi o neschopnosti vlády. Osobní statečnost se tak smrskává do statusů, které nic nezmění. Dokud nás na těch náměstích nebudou stovky tisíc, budeme nadále v područí všehoschopných elit.

Víkendové akce tedy umřely na strach a pohodlnost. Strach nemají poslanci Volný a Bojko. První z nich byl zatčen za nenošení roušky. Potěšující je, že v neděli ji v centru mělo na obličejích tak 60% lidí. A zbytek by jich do antonů nezavřeli. Očekávanou reakcí vyznavačů roušek je teď právě nenávist vůči těm, kteří je prostě ze zásady nosit nebudou. Otázkou zůstává, podaří li se ještě někdy dostat lidi do situace, kdy potáhnou za jeden provaz. Nynější stav vyhovuje elitám. Na závěr připomínáme, že při sobotní demonstraci ve Vídni se sešlo přes 30 000 lidí a šli s nimi jak někteří politici, tak i policisté. Jistě vnímáte určitý rozdíl. Možná je to jinak vyspělou politickou kulturou a ochotou vnímat obě strany společnosti. K tomu máme daleko.

Autor: Jindřich Kulhavý

Zdroj: <https://pravvyprostor.cz/>